

Motion till riksdagen 2005/06:Fö219

av **Birgitta Sellén och Kenneth Johansson (c)**

Nationell fond för naturkatastrofer

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anføres om att tillsätta en utredning för att starta en fond för naturkatastrofer.

Motivering

Nu har det hänt igen! I januari 2005 drabbades södra Sverige av stormen Gudrun, som orsakade enormt stora skador på skogen. Många markägare fick se sin framtid förstörd genom att deras ”valutareserv” blåste ner. Tragedierna blev för många oöverstigliga och en del orkade inte leva längre. Det innebar för drabbade familjer dubbel olycka. Skador på elledningar, telefonnätet, vägar, fastigheter och inte minst nedblåst skog kostar samhället enorma summor. Pengar har fått omdisponeras inom statens budget. Om vi hade haft en nationell fond för naturkatastrofer så hade det varit lättare att hantera de kostnader som blev följderna av stormen. Av den anledningen anser vi att en sådan fond bör inrättas i Sverige.

Sedan sommaren 2000 till dags datum har Sverige drabbats av flera långvariga och kraftiga regnperioder och häftiga åskskurar, med enorma översvämningar som följd. Många vägar, järnvägar, broar, vattenledningar, elcentraler, privata fastigheter m.m. har drabbats av stora skador. Enligt klimatexperter kommer vi i framtiden att drabbas av flera nederbördsperioder, liknande dem som vi redan upplevt de senaste åren. Det är ibland närmast skrämmande scenarier som klimatforskarna skissar på för framtiden. Det är med stor oro som vi kan följa alla de orkaner och tyfoner som drabbar andra länder. Vi kan också i Sverige känna av en del efterdyningar av de orkaner som dragit fram så kraftigt efter tsunamin i Asien och orkanen i New Orleans.

En del andra länder har garderat sig mot liknande naturkatastrofer genom att bygga upp nationella katastroffonder (ibland kallad naturskadefond). Länder som kan nämnas är Norge, Schweiz, Kanada, Holland och Belgien. Sve-

Fel! Okänt namn på

rige bör också utreda möjligheten att starta en naturkatastroffond (alt. naturskadefond), som ska täcka skador som vi inte kan teckna försäkringar mot.

De översvämningsskador som olika kommuner har drabbats av har inneburit mångmiljonbelopp i reparationskostnader. Staten har visserligen gått in med en del av kostnaderna, men kommunerna har själva fått ta skattepengar som varit öronmärkta till andra utgifter inom kommunens budgetramar.

Vägverkets och Banverkets reparationskostnader har staten stått för. Det innebär att alla skattebetalare i landet får betala reparationerna efter översvämningar och skyfall.

När det gäller skador på kommunala verksamheter får kommunerna själva stå för kostnaderna. Det innebär att det är kommuninvånarna själva som kommer att få höjda avgifter och enbart kommunens innevånare drabbas av högre kostnader för de skador som naturkrafterna orsakar. Alltså: Skador på vägar och järnvägar betalas av alla skattebetalare, andra skador får invånarna lokalt stå för. Är det rättvist?

Det kan inte vara rimligt att enskilda kommuner ska drabbas av dessa extra kostnader till följd av naturens nyckfullhet. Lokala oväder är inte en fråga för den lokala ekonomin. Följden blir att mindre pengar finns i den kommunala budgeten till skola och äldreomsorg.

För att skapa rättvisa över hela landet bör regeringen utreda möjligheten att starta en fond som kan utnyttjas vid naturkatastrofer och den ska bl.a. täcka skador som vi inte kan teckna försäkringar mot. Katastroferna innebär trauma för drabbade personer och därför bör även kostnader för att hjälpa drabbade personer ingå i fondens åläggande. Exempelvis borde personer som förlorade anhöriga i tsunamin kunna få hjälp med att bearbeta sin sorg.

Sverige bör därför inrätta en fond som växer under de år som den inte behöver utnyttjas.

Stockholm den 21 september 2005

Birgitta Sellén (c)

Kenneth Johansson (c)